

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI UTCA 6. SZ. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI UTCA 6. SZ. HIRDETÉSÉRT ÉS NYILTÉRDE...

A rente-konverzió.

Gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter ma nyújtotta be a képviselőházhoz a rente-konverzió szövegét...

A négy száz millió 6%-os arany rente beváltására nem kevesebb mint 545 millió 4%-os rente lett kibocsátva.

Az állam jelentékeny kamattakarítást ért el ezen művelet végrehajtása által...

Az átlagos árfolyam, melyen a kormány eladta az új kötvényeket, nem ment többre mint 74.27-re.

A kibocsátott papírradékok összege harminchárom száz millió körül jár, ezt a csinos kis összeget...

Bizonytalán oly helyzet, melylyel nincs a kormányban oka dicsekedni.

Maga a konverzió egész folyamata is nem sok öröndes momentumot hozott felszínre.

Budapest, decz. 15.

A főrendiház, miután pénzügyi bizottsága ma az indemittú törvényjavaslatot elfogadta...

Angol-ir dualizmus.

Olyan parlamentet, minő a legutóbbi választásokból kikerült, Anglia nem látott. Valóságilag az angol államélet politikai erőinek teljes átalakulását jelenti...

fosztott ir nemzet törvényét készült diktálni a nagy angol nemzetnek.

Azokra az angol politikusokra nézve, kik úgy az egyik, mint a másik táborban a parlamentari kormányzás öröklött hagyományaihoz ragaszkodnak...

Már a választások alatt mindkét párt versengve igyekezett az ir szavazatokat megszerezni.

Ma az országgyűlés mindkét háza rövid ülést tartott. A képviselőházban az enlök bejelentette Hatz Vilmos horvát képviselő halálát...

És ha az angol közelében előre nem látott áramlatok nem fognak minden létező fölést felhalmozni...

Nos, mit mondunk hozzá? Ime a 67-es egyezség alkotmány legnagyobbi diadala.

Gróf Andrássy Gyula jóindulását úgy állította elő, hogy egymástól teljesen független államok megírásával a mi boldogságunkat be fogják magunk között rendezni...

latot a pénzügyi bizottsághoz, az öt éves munkaturnról szóló pedig a közjógi bizottsághoz utasították.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán miniszterelnök, Szapáry Gyula gr., Kemény Gábor báró, Fejérváry Géza báró, Trefort Ágoston, Pauner Tivadar.

Hát csak valljuk meg, hogy a mi Irlandban a nemzeti hősiességnek és a törhetetlen szívósságnak legfényesebb eredménye lehet, azt mi nálunk a gyáva jogfeladásnak és a kishitű lemondásnak szelleme teremtetta meg.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése decz. 15-én.

Ma az országgyűlés mindkét háza rövid ülést tartott. A képviselőházban az enlök bejelentette Hatz Vilmos horvát képviselő halálát...

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán miniszterelnök, Szapáry Gyula gr., Kemény Gábor báró, Fejérváry Géza báró, Trefort Ágoston, Pauner Tivadar.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Elnök: Péchy Tamás, jegyzője: Zsilinszky Mihály, Rakovszky István, Tórs Kálmán.

Pestvármegye alispánja hajdan és most.

Boldogult öreg barátomtól, Gubódy Sándortól hallottam valamikor egy történelmi adomát, mely ha valóságilag meg nem történt volna, nem tartanám eredményesnek az elmondására.

A menetrányt úgy lón meghatározta, hogy késő ősszel elkezdik a sétat Soroksár felé le Kalocsának s tavaszra a tiszai oldalon felkerülnek Czegéld felé...

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

Épen ez inséges esztendőben jutott a bécsi kormány eszébe behozni s az országra is rákényszeríteni a második devalvációt.

mezése s azért a pesti hadparancsnok valószínűleg a bécsi kormány megegyezésével sajátosság taktikára határozta el magát.

Elhatározta ugyanis, hogy a budai és pesti helyőrséget megszálltassa Pest-Pilis- és Soltvármegyében s ekként a kaszárnyán fekvő katonaságból csinál falukra beszállást és átvonuló katonaságot.

A parancsnoknak erre nem volt utasítása. A főmegbe belelevéni nem akart és seréggel együtt tiszai viszajött Pestre — utasításért az akkori Tisza Kálmántól.

Csak hogy akkor József nádor lőt a budai királyi palotában, a ki ugyan mindenféle pórt beakasztott az alispán nyakába...

Mire aztán a sok staféta ide-oda járt Buda és Bécs között, akorra szétválaszkodott, az aratás is megjött, az isten áldása se maradt el s a katonaság se halt meg éhen a kaszárnyában.

Jó Szentkirályi László alispán is csak kiadotta a mindenféle perекet és fenyegéseket, sőt az 1818 március 31-én megtartott tisztújításkor oly egyhangúlag s oly harsogó éjjennel választott meg első alispánnak, a melyet tán se azelőtt, se azóta nem hallott a régi vármegyében.

Jó Földváry Mihály mostani alispánunk pedig rég elfelejtett már, hogy az ő elődei közt egykor egy Szentkirályi László, egy Földváry Gábor s egy Nyáry Pál nevű alispán is volt valamikor.

Hanem azért, ha így folytak országunk dolgai: őt is megválasztják újra alispánnak. De Tompa így énekel:

a városba: akkor veszi észre, hogy az országot keresztül van árkolva előtte s a sánczok túl ott áll Soroksár népe fölfegyverezve fegyverrel, kaszával, vasvillával s zelve és bátorra megyei tiszt katonák és pandurok által.

A katonaság egy része tüzéség volt. Semmi se lett volna könnyebb, mint a néphe belelevéni. A soroksári bíró fel is mutatta a parancsnoknak az alispán rendeletét s kijelenté, hogy az éhez inséges nép inkább agyongyilkolja magát, semmint azt a siserhatást szép szerével behosszassa.

Ulrik örszorosítia a fogat. Gyűlölem azt az embert! mondá. Kleopátra a régi méltósággal nézett rá.

Én pedig a legmelyebb tisztelettel viseltem iránta, mondá. — Az az ember igazí hős, s önnök csak tisztelettel és hálaival szabad róla beszélnie, — De elvezni őt tölem.

Ah, ön nem tudja, hogy épen ő ad önnek... Ulrik, ha szerez, ne mondjon előttem a tábornokról mást, mint jó!

Akkor inkább semmit sem mondok róla! viszonzá Ulrik sótetlen.

Most már csak legfőbb néhány száz méternyre voltak a háztól. Kleopátra megfogta az ifjú kezét, nem törődve azzal, hogy meglátja valaki.

Ulkir ránezett lángoló tekintetével. — De mikor imádkál! viszonzá. — Csak érted élek! Nézd, milyen nevelés szerepet játszom itt. Folyamodtam, hogy egészégek okból hazautazhas-sam, és itt maradtam minden ok nélkül. Nem tudják, hogy te végtelen vagyok itt... Félek, hogy észreveszik!

Kleopátra szomorú mozdulattal tett. — Talán jobb is lenne, mondá. — A botránytól való irózás talán engedékenységre bírna azokat, a kik most hajthatatlanok.

Igen, de te! Mit nem szenvedne a te büszkeséged! — Annnyit szenvedem már! viszonzá Kleopátra egykedvetlen. — Valamivel több vagy kevesebb ugys mind egy... kivált ha szolgál valamire... Itthon vagyok már... Isten veled szerelmem!

Isten veled, életim! — A kocsi megállt a tornác előtt. Ulrik kiszállt s kezét nyújtá a grófnának. — A viszontlátásra, asszonyom, mondá, magát meghajlva.

Isten önnel, uram. — Bement a házbá, Ulrik pedig borus arcczal indult hazafelé. Kleopátra egyenesen bement férjéhez. — A ezárné ugyancsak sokáig tartóztatá! mondá Neutov. — Milyen hirt hoz?

Rosszat. De beszéltem Alsennel. — Milyen szelleművel. Az agastyán részvételt nézett rá. — Milyen csodálatos dolog is a szerelem! mondá. — Hogy így láthassam önt mindennap, lemondának

büszkeségem utolsó foszlányáról is. De az nem vinné előbbre a dolgot. A czárné?... — Hallani sem akar róla.

Neutov nyhány lépést tett a szobában. — Komolyodni kezd a dolog, mondá. — Azt mondogatták valaha, hogy az orosz hadseregnek legmakacsabb tábornoka vagyok; lehetek meg egész Oroszországnak legmakacsabb embere is. Itt jogi tanácsor van székem. Azután majd hozzájutunk a cselokéveshez.

Elhívját a törvényhozást. Ez valóságilag érdeklődni kezdett a különös világról írárt, melynek semmi magyarázata van senk.

Nincs-e az uralkodónó közvetlen környezetében valaki, a ki önök iránt különös barátsággal viselkedik? Kérdé hosszabban gondolkozom. — Nincs... viszonzá Kleopátra szöröközötten. Neutov fölemelte a fejét.

De van! mondá. — Boris nagyherceg. Kleopátra összerázkódott. Ót kérti föl a közbenjárásra mégis nagyon kínos dolog!

Neutov e gondolathoz lovasvált arczáról valamint, mert hozzá tév: — Elmegyek hozzá!

Másnap írt fenséges barátjának, engedelmet kérve, hogy tisztelettel tessehe nála. A válasz az volt, hogy mindenkor szivesen látják.

A nagyherceg most is szigeti nyaralójában lakott. Ez pedig nagy ut volt a tábornoknál. Három-négy napon át kísérelte meg, de kénytelen volt róla lemondani. Dagadt lábbal sehogys sem bírták.

Önnök kell elmennie, gyermekeim, mondá Kleopátrának. — Meg szerettem volna ettől kimélni, de, lássa, nem az én hibám... Kleopátra lehajlította a fejét. Meg ez az örömsépp is a többihez — ha már meg kell lenni.

Harmadnap elment a vasuton Pétervárra, hova a tábornok az előző napon beküldte kocsiját, hogy bérkocsit ne kelljen használnia.

Az uton lelke emlékekkel és fájdalmas gondolatokkal volt tele. Nem azért, mintha pirult volna most fölkernt azt az embert, a kit valamikor szerelmei vélt, hogy segítse őt abban, hogy máshoz mehessen nőül... Ezen a szgyenen túl volt már. De mikor azt az egykori barátját legutolszor látta, ott a Mars-mezőn, akkor még boldog volt. Egy órával azután dőlt el életének sorsa... Milyen régen volt ez mind!

Most azt a boldog múltat sürű köd takarta el — jövő pedig nem volt; csupán a jelen időzöte ezernyi, de mindig fájdalmas alakban. Ulriknek nem találkozott ismét, a távollét gyötrelme iszonyvát lett. Érezte, hogy ebben a magányban az erőnek utolsó maradványa is kisorvad belőle...

XXVI. A nagyherceg palotájába érve, mint Neutov grófné jelentette be magát. Azonnal bevezették a nagyherceg dolgozó-szobájába, ki elibe nyújtott kézzel, élénk meglepetést kifejező arcczal sietett elibe. Sejtette, hogy eljövetelemik a czélja, s nem képzeltette, hogy magja fog eljönni. (Folytatás következik)

KLEOPÁTRA. — REGÉNY. — 36. Írta: H. GRÉVILLE. XXIV. — Az én hibám, mondá mély keserűséggel. — A mig velem nem találkoztál, boldog volt. Bűnbánó élt ugyan, de lelke nem tudta vétkét. Mikor én fölnyitottam szemét, a világossággal együtt az életnek minden bubánja leple el... Oh, Kleopátra, nem jobb lett volna-e, ha sohasem találkoztál volna velem? — Kleopára kétségbeesetten simulott hozzá. — Oh, ne mondó ezt! Most már rajtad kívül senkim sincs.

